

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS DOMBOG

HØJESTERETS KENDELSE
afsagt mandag den 18. marts 2013

Sag 5/2013

Anklagemyndigheden

mod

K

(advokat C. A. Fabritius Tegnagel)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Københavns Byret den 11. september 2012 og af Østre Landsrets 12. afdeling den 2. oktober 2012.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Lene Pagter Kristensen, Vibeke Rønne og Hanne Schmidt.

Påstande

K har nedlagt påstand om, at Østre Landsrets kendelse af 2. oktober 2012 op-
hæves.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Landsretten har henholdt sig til den afsagte kendelse.

Anbringender

K har navnlig anført, at anklagemyndigheden ikke har indleveret kæreskriftet til byretten inden for fristen i udleveringslovens § 16, stk. 3, jf. retsplejeloven § 970, stk. 1. Kæremålet bør endvidere ikke admitteres i henhold til retsplejelovens § 969, jf. § 910, stk. 2. Efter § 910, stk. 2, kan landsretten tillade anke, hvis fristoverskridelsen skyldes grunde, der ikke

kan tilregnes den pågældende. Det er således anklagemyndighedens forhold, der er afgørende, og der er ikke hjemmel til at tillægge landsrettens mulighed for at korrigere anklagemyndighedens fejl betydning for spørgsmålet om kærretilladelse. En stadfæstelse af landsrettens kendelse vil betyde, at landsretten får pålagt et ansvar for anklagemyndighedens fejlagtige indlevering af kæreskrifter. Landsrettens admittering af kæreskriftet er ensbetydende med en praksis, hvorefter anklagemyndigheden altid vil skulle have admitteret et kæremål, når blot kæreskriftet er rettidigt indleveret til landsretten, hvilket er i strid med ordlyden og indholdet af retsplejelovens § 970, stk. 1. Retspraksis har desuden anlagt en restriktiv fortolkning af retsplejelovens § 910, hvis der foreligger fejl fra anklagemyndighedens side.

Anklagemyndigheden har navnlig anført, at det beror på en konkret vurdering i hver enkelt sag, hvorvidt retten i medfør af retsplejelovens § 910, stk. 2, finder, at kære skal tillades. Østre Landsrets afgørelse er udtryk for en sådan konkret vurdering. Den omstændighed, at sagen i forbindelse med kære af spørgsmålet om varetægtsfængsling var fremsendt til Østre Landsret, må antages at være baggrunden for, at anklagemyndighedens kæreskrift vedrørende byrettens afgørelse om udleveringsspørgsmålet ligeledes blev fremsendt til landsretten. Under disse omstændigheder er det undskyldeligt, at kæreskriftet ikke blev fremsendt til byretten.

Højesterets begrundelse og resultat

Efter udleveringslovens § 16, stk. 3, kan kære af byrettens kendelse om udlevering ske til landsretten inden for en frist på 3 dage. Efter retsplejelovens § 970, stk. 1, skal kæremål fremsættes skriftligt eller mundtligt for den ret, hvis beslutning påklages.

I den foreliggende sag indgav anklagemyndigheden den 13. september 2012 kæreskrift til Østre Landsret vedrørende byrettens kendelse af 11. september 2012.

Da kæreskriftet ikke blev indgivet til byretten inden udløbet af kærefristen, er kæremålet ikke rettidigt.

Efter udleveringslovens § 16, stk. 3, jf. retsplejelovens § 910, stk. 2, kan landsretten tillade kæremålet, hvis den part, der kærer, sandsynliggør, at den pågældende først efter udløb af kærefristen er blevet bekendt med den omstændighed, som kæremålet støttes på, eller at overskridelse af fristen i øvrigt skyldes grunde, som ikke kan tilregnes den pågældende.

- 3 -

Højesteret finder, at der ikke foreligger omstændigheder, der giver grundlag for at tillade kæremålet. Det forhold, at landsretten ville have kunnet nå at sørge for, at kæreskriftet blev indleveret til byretten inden udløbet af fristen, kan således ikke føre til, at forholdet ikke kan tilregnes anklagemyndigheden.

Højesteret ophæver herefter landsrettens kendelse af 2. oktober 2012.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse af 2. oktober 2012 ophæves.

--00000--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 18. marts 2013.

Lisbeth Primdahl Simonsen

kontorfuldmægtig

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

K E N D E L S E

Afsagt den 2. oktober 2012 af Østre Landsrets 12. afdeling
(landsdommerne Gitte Rubæk Pedersen, Bloch Andersen og Anne Louise Bormann).

12. afd. kære nr. S-2929-12:

Anklagemyndigheden

mod

K

(cpr.nr. K)

(advokat C. A. Fabritius Tengnagel, besk.)

Anklagemyndigheden har kæret Københavns Byrets kendelse af 11. september 2012 (SS 19864/2012), hvorved det blev bestemt, at Justitsministeriets beslutning af 19. juli 2012 om udlevering af K i henhold til arrestordrer af 8. oktober 2007 og 24. september 2007 kendes lovlig, men at gennemførelsen af udleveringen udsættes, indtil K helbredstilstand måtte være således bedret, at det vil være forsvarligt at gennemføre en udlevering.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at betingelsen om, at gennemførelsen af udlevering skal udsættes, indtil K helbredstilstand måtte være bedret, ophæves.

K har påstået kæremålet afvist som for sent indgivet. K har i den forbindelse henvist til, at kærefristen er 3 dage, og at kæreskrift efter retsplejelovens § 970, nr. 1, skal indleveres til byretten.

Efter afsigelsen af byrettens kendelse har afdelingslæge XI fra Vestre Fængsel
den 12. september 2012 afgivet en udtalelse vedrørende K aktuelle
helbredstilstand.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Byrettens kendelse er afsagt den 11. september 2012, og anklagemyndighedens kæreskrift er modtaget i landsretten den 13. september 2012. Anklagemyndighedens kære er sket sideløbende med, at landsretten behandlede K's kære af byrettens kendelse af 11. september 2012 om fortsat varetægtsfængsling af K Landsretten stadfæstede byrettens kendelse den 13. september 2012 og modtog til brug herfor sagens akter.

Det fremgår af udleveringslovens § 16, stk. 3, at kære til landsretten af byrettens afgørelse skal ske inden for en frist på 3 dage. Da kæreskriftet er indleveret inden for 3 dagesfristen, og da landsretten ville have kunnet nå at sørge for, at kæreskriftet kunne indleveres i byretten inden udløbet af fristen, finder landsretten, at kæren bør tages under påkendelse, jf. herved udleveringslovens § 16, stk. 3, jf. retsplejelovens § 910, stk. 2.

Landsretten finder ikke, at der på baggrund af de foreliggende lægelige oplysninger er grund til at antage, at en udlevering vil bringe K liv eller helbred i fare. Udlevering kan herefter ikke anses for at være uforenelig med humanitære hensyn som anført i udleveringslovens § 10 i. Landsretten bemærker herved, at vurderingen heraf relaterer sig selve gennemførelsen af udleveringen, idet det må påhvile de slovakiske myndigheder at vurdere, om K aktuelle helbredstilstand er til hinder for, at han kan afsone den dom, han er idømt.

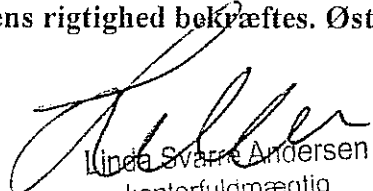
Landsretten ændrer derfor byrettens afgørelse, således at byrettens bestemmelse om udsættelse af gennemførelsen af udleveringen ophæves.

T h i b e s t e m m e s :

Byrettens kendelse ændres, således at bestemmelsen om udsættelse af gennemførelsen af udleveringen af K ophæves.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den - 2 OKT. 2012

Linda Svarre Andersen
kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

K E N D E L S E

afsagt den 11. september 2012 i sag

SS 2-19864/2012

Anklagemyndigheden

mod

K (tidligere "K"
cpr-nummer
(varetægtsarrestant)

Sagens baggrund og parternes påstande.

Ved Justitsministeriets afgørelse af 16. juli 2012 blev det bestemt, at K i medfør af udleveringslovens § 18b, stk. 5, skulle udleveres til de slovakiske myndigheder til strafforfølgning og straffuldbyrdelse i henhold til europæiske arrestordre af henholdsvis 8. oktober 2007 og 24. september 2007.

Da K ikke har ønsket at meddele samtykke til udleveringen, er sagen den 19. juli 2012 indbragt for retten til afgørelse.

Anklagemyndigheden har i medfør af udleveringslovens § 18 b, stk. 5, nedlagt påstand om, at Justitsministeriets beslutning om udlevering kendes lovlig.

K har nedlagt påstand om, at beslutningen ikke kendes lovlig.

Oplysningerne i sagen.

Af Justitsministeriets afgørelse af 16. juli 2012 fremgår blandt andet følgende:

"Ved europæisk arrestordre af 8. oktober 2007 har de slovakiske myndigheder anmodet om, at den svensk-tjekkiske statsborger K (også kendt som "K"), født den 6. august 1948, udleveres til straffuldbyrdelse i Slovakiet.

De slovakiske myndigheder har endvidere ved europæisk arrestordre af 24. september 2007 anmodet om, at K udleveres til strafforfølgning i Slovakiet for forfalskning af betalingsmidler.

Udleveringsbegæringerne er omfattet af reglerne i udleveringslovens kapitel

2 a og 3 a om udlevering af lovovertrædere til medlemsstater i Den Europæiske Union, jf. lovbekendtgørelse nr. 833 af 25. august 2005 om udlevering af lovovertrædere, som senest ændret ved lov nr. 271 af 4. april 2011.

Ved breve af 13. juli 2012 og 16. juli 2012 har Københavns Politi i medfør af udleveringslovens § 18 b, stk. 5, forelagt spørgsmålet om udlevering af K for Justitsministeriet til afgørelse.

Af den europæiske arrestordre af 8. oktober 2007 fremgår det, at K ved den regionale domstol i Bratislavas dom af 2. oktober 2001 og den højeste domstol i Slovakiets dom af 27. august 2002 blev idømt 6 års fængsel for bedrageri.

Af den europæiske arrestordre af 24. september 2007 fremgår det, at den regionale domstol i Bratislava den 18. april 2006 afsagde en fængslingskendelse vedrørende K for en sigtelse for förfalskning af betalingsmidler.

.....

Idet betingelserne for udlevering i medfør af begge de fremsendte europæiske arrestordrer findes opfyldt, bestemmer Justitsministeriet hermed i medfør af udleveringslovens § 18 b, stk. 5, at K skal udleveres til de slovakiske myndigheder til strafforfølgning og straffuldbydelse for de i udleveringsbegæringerne anførte forhold.

Justitsministeriet bemærker, at betingelserne i udleveringslovens § 10 a er opfyldt, herunder at de forhold, som K er henholdsvis dømt og sigtet for, er omfattet af udleveringslovens § 10 a, stk. 1, nr. 8 og 24, og efter slovakisk ret kan straffes med fængsel i mindst tre år. Justitsministeriet har endvidere lagt vægt på, at der efter det oplyste ikke foreligger forhold, som, jf. udleveringslovens § 10 c - 10 i, kan begrunde afslag på anmodningen om udlevering.

Udleveringen sker på de vilkår, der er angivet i udleveringslovens § 10 j, jf. § 10."

Af den udstedte arrestordre af 8. oktober 2007 vedrørende straffuldbydelse af den afsagte dom af 2. oktober 2001 fremgår under pkt. a), at de slovakiske myndigheder ved udstedelsen af arrestordren var bekendt med K's nuværende adresse i Sverige (kaldet temporary adress). Det fremgår endvidere af arrestordren under pkt. d):

"(d) Decision rendered in absentia and:

....

The condemned has been duly informed of the date of the main

hearing, has been interrogated by the court and requested that the court renders his decision in absentia under Article 202 Section 4 of the Code of Criminal Procedure, and the counsel of the accused was present on the main hearing."

Endelig fremgår af arrestordrens pkt. e), at K ved dommen af 2. oktober 2001 i forening med en medtiltalt er dømt for bedrageri ved at have medvirket til at hæve en check under anvendelse af et forfalsket pas samt andet forfalsket dokument, hvorefter der påførtes checkudstederen et formuetab på 10.293.994 SKK

Af den europæiske arrestordre af 24. september 2007 fremgår, at retten i Bratislava har udfærdiget arrestordre den 18. april 2006 med henblik på strafforfølgning af K, der er sigtet for penge- og værdipapirforfalskning efter den slovakiske straffelov, ved i 1999 at have præsenteret en falsk check, hvorved den indløsende bank påførtes et formuetab på 1.837.237 SKK.

Det er endvidere oplyst, at straffen for penge- og værdiforfalskning efter den nævnte bestemmelse i den slovakiske straffelov kan gå op til 10 års fængsel, og at forbrydelser, der kan straffes med op til 10 års fængsel, forældes efter 20 år.

Forsvareren har på egen hånd indhentet følgende oplysning fra Regional Court of Bratislava vedrørende den i 2001 afsagte straffedom:

"...
upon your email from 07th of August 2012 The regional Court of Bratislava informs you that Condemned K, born on 06th of August 1948 in Zatec, Czech republic, previous name "K" maiden name "K" was found guilty of fraud according to section 250 paragraphs 1 and 5 of The Criminal Code committed as joint perpetration according to section 9 paragraph 2 of The Criminal Code by the judgement of The Regional Court of Bratislava on 2th of October 2001 No. 1T//8/2001. He was sentenced to 6 years imprisonment according to section 250 paragraph 5 of The Criminal Code and according til section 39a paragraph 3 of the Criminal Code he shall serve his sentence in the second group of detention centre for corrective training.

Comdemned K appealed against this judgement.

In this criminal matter against the accused K The Supreme Court of the Slovak republic made on 27th of August 2002 No. 6To/11/2002 following decision:

In accordance with section 256 of The Code of Criminal Procedure the appeal of the regional prosecutor and the accused X2

XZ and K denied."

Forklaringer

K har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

".. at han indrejste til Sverige i september 1968. Han søgte og fik opholdstilladelse. Han tog bopæl på Adresse 1 Lund og boede der indtil 1996, hvor han flyttede til Adresse 2 Lund. Han kender ikke adressen Adresse 3 i Lund. Han har været tilmeldt folkeregistret, siden han kom til Sverige. og han har været skatteansat i Sverige. Hans fødenavn er "K", men han tog navneforandring til K, da han kom til Sverige.

Foreholdt navnet A3, som fremgår af arrestordren, oplyser han, at han i september 1968 sammen med 3 venner tog til Østrig. Da de ankom til Wien, var der rigtig mange mennesker, som søgte om udrejsetilladelse. Han og vennerne rejste derfor ud på landet, hvor de boede hos en østrigsk bonde, som de hjalp med arbejdet på gården. Bonden forlangte, at de skulle aflevere deres pas til ham som sikkerhed. En af vennerne rejste hjem igen og tog hans pas med sig. Han måtte derfor i stedet bruge vennens pas, som var det eneste han havde. Med vennens pas søgte han om visum til Sverige og fik indrejsetilladelse i vennens navn. Da han ankom til Sverige, gjorde han straks Indvandrerverket bekendt med sagens rette sammenhæng, og han har aldrig siden anvendt dette navn.

Han er svensk statsborger. Han har været gift i Sverige, men blev senere skilt fra sin første kone. Han gjorde i perioden 1991 - 2000 forretninger i Tjekkioslovakiet, der senere blev opløst og delt i Slovakiet og Tjekkiet. Han drev en managementskole der sammen med en lokal partner. Ved siden af var han konsulent for svenske virksomheder, der ønskede at gøre forretninger i Østeuropa. I 1993 traf han en kvinde i Tjekkioslovakiet, som han blev hans anden kone. De fik i 1995 en søn. Han pendlede mellem Sverige og Tjekkiet og Slovakiet, men havde fortsat fast adresse i Sverige. Han blev skilt fra sin anden hustru i 2003. I 2001 blev der afsagt dom af den regionale domstol i Bratislava i den straffesag, som var blevet rejst mod ham. Han ankede straks dommen. Han har ikke været varetægtsfængslet i Slovakiet i forbindelse med straffesagen. Han har siden intet hørt til ankesagen. De slovakiske myndigheder må have haft hans svenske adresse, fordi han gav den til dem. Han havde ingen problemer med at rejse ud af Slovakiet efter den i 2001 afsagte dom. I 2002 rejste han på ferie i Slovakiet med sin kone og søn. Hans søn og hans svigerdatter besøgte ham i Sverige i 2003. Da de rejste hjem i august 2003, fulgte han med til Slovakiet og senere rejste han hjem til Sverige igen. I 2003 skulle han holde jul i Slovakiet. Den 12. december 2003 blev han stoppet ved den tysk/tjekkiske grænse og fik at vide, at der var udstedt en arrestordre på ham. Han blev derfor anholdt i Tjekkiet. Arrestordren var udstedt på grundlag af dommen fra den regionale domstol i

Bratislava, hvor han fik 6 års fængsel. Han sad fængslet i Tjekkiet frem til den 19. maj 2004, mens de tjekkiske myndigheder granskede dommen fra Slovakiet. Han blev løsladt i maj 2004, fordi den tjekkiske domstol underkendte dommen fra Slovakiet og ikke ville udlevere ham til Slovakiet. Han rejste derefter tilbage til Sverige. Han har arbejdet som buschauffør for X3

og har kørt rundt i hele Europa, uden at han på noget tidspunkt er blevet tilbageholdt af politiet. Han har også rejst til Thailand og i Sydamerika uden at blive standset. Han er fløjet fra Wien og fra Frankfurt lufthavn uden at blive standset. Han har aldrig hørt noget fra de svenske myndigheder vedrørende arrestordren. Han er også mange gange rejst igennem Kastrup Lufthavn uden at blive anholdt af dansk politi. Han har siden 2008 været sygemeldt. Han er blevet opereret for en godartet tumor på hypofysen, første gang i marts 2008 og anden gang i maj 2009. Han har i forbindelse med dette fået følgesygdomme, herunder blandt andet balanceproblemer, ligesom han har tabt sine tænder. Efter anholdelsen i Danmark fik han en psykisk nedtur. Han nægtede at spise og drikke i en uge. Herefter blev han overført til sygafdelingen i Fængsel. Nu er han blevet medicineret og tager 17 piller hver dag. Det er rigtigt, at han for nogle år siden måtte vente i ca. 2 timer i Kastrup, fordi det danske politi standsede ham. Politiet sagde til ham, at han skulle tage til Sverige og få det ordnet. Han ved ikke, hvad det var han skulle få ordnet i Sverige, men han tror, at han blev standset på grund af denne arrestordre. Han har haft kontakt med den advokat, der repræsenterede ham i forbindelse med straffesagen i Slovakiet. Her blev han afvist med besked om, at sagen var overstået for advokatens vedkommende. Det var i 2004 eller 2005. Derfor formodede han, at sagen var overstået. Han har ikke ment, at det var nødvendigt at gøre mere, eftersom de tjekkiske myndigheder ikke godtog dommen.

Han vil gerne lade sig udlevere til Sverige."

Personlige forhold

Der er fremlagt lægeerklæringer af 3. februar 2012 vedrørende K, hvoraf fremgår, at han af svensk læge er diagnosticeret med "Bipolær sygdom, lindrig eller medelsvår depressiv episod. Utmattningssyndrom".

Der er endvidere fremlagt lægeerklæring af 30. marts 2012, hvoraf fremgår følgende:

"2. Konstant sjukskriven efter -08. Han har utvecklat utmattningssyndrom, se punkt 3. En komplicerad faktor att just Cushings syndrom innebär överproduktion av kortisol som är det stresshormon som ger upphov till utmattningssyndrom. Det har även funnits psykosociala skäl till utmattningssyndromet, vilket komplicerat det hela. Behandling för bipolär sjukdom med Lamotrigin har stabiliserat läget men den existentiella krisen har lett till en kronisk dystymi och social isolering.

3. Stämningssläget har varit kroniskt sänkt senaste åren trots medicinering. Symtom på långvarig stress och utmattning har varit framför allt trötthet, påtaglig uttrötthet, glömska, koncentrationsproblem, bristande filterfunktion att filtrera bort oväsentliga stimuli. Även förstärkta stimuli som ljud- och ljuskänslighet, lättirritabilitet och gråtmildhet. Även stressymtom i form av huvudvärk, magproblem, muskelvärk av fibromyaligisk typ i hela kroppen. Rastlöshet, svårt att slappna av. Diarré intermitter. För övrigt finns kvar restless legs.

....

8. Han går i ålderspension augusti 2013 och prognosen att han skulle bli arbetsför innan dess är 0."

Procedure

Anklagemyndigheden har anført, at betingelserne for udlevering i henhold til de udstedte arrestordrer er opfyldt. Retten kan lægge de oplysninger, der fremgår af arrestordren til grund for sin afgørelse, og skal ikke foretage nærmere prøvelse hverken af den afsagte dom af 2. oktober 2001 sammenholdt med afgørelsen af 27. august 2002 fra den højeste domstol i Slovakiet, eller af om K er skyldig i den sigtelse, der er rejst mod ham ifølge arrestordren af 24. september 2007. Retten bør derfor godkende Justitsministeriets beslutning om udlevering.

Det er uden betydning, at de tjekkiske myndigheder ikke ville anerkende dommen af 2. oktober 2001 og udlevere K til straffuldbyrdelse i 2004. Det er også uden betydning, at Slovakiet ikke har fremsat anmodning om udlevering direkte over for de svenske myndigheder, selvom de tilsyneladende har været bekendt med K adresse i Sverige.

Det fremgår iøvrigt af arrestordren, at K var til stede, da dommen blev afsagt af den regionale domstol i Bratislava. Det vides ikke, hvorfor appelsagen blev afvist. Da Slovakiet er medlem af EU, er der ikke grundlag for at vurdere, om bestemmelser i den Europæiske Menneskerettighedskonvention er tilsidesat.

Forsvareren har anført, at betingelserne for udlevering til straffuldbyrdelse, jf. arrestordren af 8. oktober 2007, ikke er opfyldt. Forsvareren har herved navnlig henvist til, at Justitsministeriet ikke har påset, om betingelserne i udleveringslovens 10 g er opfyldt. Efter denne bestemmelse skal den, der søges udleveret - hvis vedkommende ikke har været til stede ved domsafsigelsen - gøres bekendt med retten til fornyet prøvelse eller anke af afgørelsen. Under den fornyede prøvelse eller under anken skal der være mulighed for fuld prøvelse af den trufne afgørelse. Det fremgår af de oplysninger, som forsvareren selv har indhentet fra den regionale domstol i Bratislava, at dommen af 2. oktober 2001 er appelleret, men det er ikke godtgjort, at K er blevet gjort bekendt med sin rettigheder.

For så vidt angår arrestordren af 24. september 2007, har forsvareren anført, at det princip, der fremgår af den danske straffelovs § 89, er et grundlæggende princip, der må formodes også at finde anvendelse efter slovakisk ret. Dette spørgsmål er imidlertid ikke blevet undersøgt af Justitsministeriet, hvorfor det ikke vides, om en sådan bestemmelse efter slovakisk ret vil være til hinder for strafforfølgning.

Forsvareren har endvidere anført, at de slovakiske myndigheder hele tiden har haft oplysninger om K's adresse i Sverige, men at man intet har gjort i forhold til de svenske myndigheder for at søge arrestordrerne effektiviseret. Forsvareren har endvidere henvist til, at de tjekkiske myndigheder i 2004 nægtede at udlevere K til straffuldbyrdelse. Justitsministeriet har ikke undersøgt, hvad baggrunden var for de tjekkiske myndigheds beslutning herom. Det er heller ikke undersøgt, hvorfor de svenske myndigheder har undladt at reagere på arrestordrerne, hvorved bemærkes, at arrestordren af 8. oktober 2007 afløste en tidligere arrestordre fra 2005.

De danske myndigheder har i øvrigt en selvstændig forpligtelse til at overveje, om Danmarks forpligtelser efter Menneskerettighedskonventionen vil være opfyldt, hvis der sker udlevering. Forsvareren har i relation til arrestordren af 24. september 2007 navnlig henvist til konventionens art. 6 om retten til rettergang inden rimelig tid. Det forhold, som K er sigtet for, er angiveligt begået i 1999. En sigtelse vedrørende et forhold, der er begået for mere end 12 år siden, kan ikke føre til udlevering med henblik på strafforfølgning. Det bemærkes herved, at de slovakiske myndigheder reelt intet har foretaget sig med henblik på at forfølge forholdet fra 1999 til 2007, hvor arrestordren blev udstedt, dvs. i over 8 år. Kravet i art. 6 om rettergang inden for rimelig tid må også gælde i forhold til fuldbyrdelsen af dommen af 2. oktober 2001.

Hertil kommer, at humanitære hensyn taler imod udlevering, jf. udleveringslovens § 10 i. I følge de fremlagte lægeerklæringer må udlevering i hvert fald være udelukket til og med august 2013.

Rettens begrundelse og resultat:

Det er ikke bestridt, at betingelserne efter udleveringslovens 10a, stk. 1, nr. 8 og 24, er opfyldt.

Efter bevisførelsen er det ikke godtgjort, at domfældte var til stede i retten, da dommen blev afsagt. Det fremgår da også af arrestordren af 8. oktober 2007, at formularens pkt. (d) - Decisions rendered in absentia - er udfyldt, hvilket må antages at indebære, at dommen er afsagt in absentia.

Det fremgår imidlertid af arrestordren, at domfældte er blevet informeret om datoen for hovedforhandlingen, at han er blevet afhørt i retten, og at dom-

fældte har anmodet om, at retten træffer sin afgørelse in absentia. Det fremgår videre, at domfældtes forsvarer var til stede ved hovedforhandlingen. Domfældte har i øvrigt under sagen selv forklaret, at han var bekendt med, at der var blevet afsagt dom i Slovakiet, og at han straks ankede dommen. Retten finder på den baggrund, at betingelserne i udleveringslovens § 10 g, nr. 1, tillige er opfyldt.

Forsvareren har anført, at betingelsen i udleveringslovens § 10 g, nr. 3, ikke er opfyldt, idet K - efter dommens afsigelse - ikke er blevet underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke af afgørelsen. Retten skal hertil bemærke, at bestemmelserne i udleveringslovens § 10 g, nr. 1-4, må anses for alternative betingelser, således at udlevering kan ske, når blot en af betingelserne er opfyldt, hvilket er tilfældet i denne sag.

Retten finder herefter, at betingelserne for udlevering i henhold til arrestordren af 8. oktober 2007 er opfyldt.

Det forhold, at Tjekkiet i 2004 nægtede at anerkende dommen og udlevere til straffuldbyrdelse, eller at de slovakiske myndigheder har undladt at rette henvendelse direkte til de svenske myndigheder, til trods for at man kendte adressen i Sverige, findes ikke at kunne føre til andet resultat.

Henvisningen til Menneskerettighedskonventionens art. 6 kan heller ikke føre til, at udlevering nægtes.

For så vidt angår arrestordren af 24. september 2007 skal retten bemærke, at K er begæret udleveret til strafforfølgning i Slovakiet for et forhold, hvor der er rejst sigtelse for forfalskning af betalingsmidler. Forholdet er efter det oplyste begået i 1999. Det er uoplyst, hvornår der er rejst sigtelse mod K i dette forhold. Forholdet er ikke omfattet af den dom, der er afsagt af den regionale domstol i Bratislava den 2. oktober 2001.

Den omstændighed, at der efter dansk ret må antages at være tale om situation omfattet af straffelovens § 89, kan ikke i sig selv begrunde, at udlevering ikke skal ske.

Det forhold, at der først i 2007 er udstedt arrestordre med henblik på udlevering til strafforfølgning for et forhold, der er begået i 1999, findes heller ikke i sig selv at være til hinder for udlevering. Henvisningen til Menneskerettighedskonventionens art. 6 kan heller ikke føre til andet resultat, idet bemærkes, at udlevering med denne begrundelse alene kan undlades, såfremt det godtgøres, at den udleverede risikerer at blive udsat for "flagrant denial of justice", jf. herved Menneskerettighedsdomstolens afgørelse i klagesag 56588/07 Stapleton mod Irland. At noget sådant skulle være tilfældet ved udlevering til Slovakiet, kan ikke anses for bevist.

Det af K anførte vedrørende hans kendte adresse i Sverige fin-

des heller ikke at kunne føre til andet resultat.

Forsvareren har forud for retsmødet den 4. september 2012, hvor udleveringsspørgsmålet forhandlede, fremlagt to lægeerklæringer vedrørende domfældte. Kopi heraf er tillige sendt til anklagemyndigheden, der ikke har fundet anledning til at begære sagen udsat med henblik på foranstaltning af yderligere lægeundersøgelser.

Således som sagen foreligger oplyst for retten, findes det på grundlag af de fremlagte lægeerklæringer godtgjort, at K lider af bipolar sygdom (mani-depressiv sygdom), og at denne lidelse i kombination med Cushings syndrom medfører så alvorlige helbredsproblemer, at en udlevering for tiden vil være uforenelig med humanitære hensyn, jf. udleveringslovens § 10 i. Retten finder derfor, at udleveringen af K, henhold til arrestordrer af 8. oktober 2007 og 24. september 2007 skal udsættes, indtil hans helbredstilstand måtte være således bedret, at det vil være forsvarligt at gennemføre en udlevering.

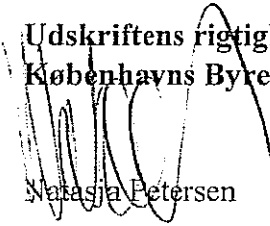
Thi bestemmes:

Justitsministeriets beslutning af 19. juli 2012 om udlevering af K i henhold til arrestordrer af 8. oktober 2007 og 24. september 2007 kendes lovlig, men gennemførelsen af udleveringen udsættes, indtil K helbredstilstand måtte være således bedret, at det vil være forsvarligt at gennemføre en udlevering.

Marianne Lund Larsen

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Københavns Byret, den 11. september 2012

Natassja Petersen